



Звідки з'явилася назва «трипільці»

Означення «трипільці» – це не самоназва цих людей, а найменування, дане археологами. Насправді ми не знаємо навіть, якою мовою ці люди розмовляли. Назва «трипільці» походить від назви «трипільська археологічна культура» – яка в свою чергу походить від села Трипілля (Київська область), де наприкінці XIX ст. археолог Вікентій Хвойка відкрив декілька поселень з характерними знахідками. В той же час, галицькі археологи знали подібні пам'ятки як «культуру мальованої кераміки». Румунські ж вчені називають пам'ятки подібного типу як «культура Кукутені» – на честь назви села, біля якого були відкриті подібні пам'ятки в Румунії.

Житла трипільців

На території Трипілля зустрічалося два типи жител. Це землянки і наземні житла. Землянками називалися заглиблені житла глибиною 0.6-1.5 м, які склалися з жилої частини і господарських ям. У плані ці «будівлі» нагадували напіввісімку чи вісімку. Стіни їх були пологі, дно нерівне. У кожному з таких жител знаходилося по два-три вогнища.

Наземні житла – це великі будинки, які склалися з 4-5 кімнат, у кожній з яких була піч. Також було 2 кімнати без печей: одна – «сіни», інша – комора для зерна. Техніка будівництва таких жител була на високому рівні розвитку. Місце для будівництва згладжували, а потім на цю поверхню клали дерев'яні плахи, які

обмазувались глиною, інколи декілька раз. Потім цю глину обпалювали. Покрівля мала 2 схили і обмазувалась соломою. Такі будівлі нерідко розташовувались колом, що могло вказувати на існування у трипільців перших релігійних вірувань.

Господарство трипільців

Основним заняттям трипільців було хліборобство. Сіяли ячмінь, жито, пшеницю, просо, вирощували садово-городні культури, які сьогодні добре відомі в Україні. Землю обробляли дерев'яною мотикою з кам'яним чи кістяним наконечником, пізніше – ралом. Зерно на борошно мололи кам'яними зерноотерками (жорнами).

Займалися трипільці розведенням великої та дрібної рогатої худоби, а також коней та свиней. Продукти скотарства йшли на забезпечення потреб у м'ясі, молоці та шкірі. Крім того, вівчарство забезпечувало населення вовною. Велику рогату худобу використовували як тяглову силу під час орання землі, для перевезення врожаю, будівельних матеріалів тощо.

У трипільців було добре розвинене ремесло. Виготовляли керамічний посуд, який піддавався випаленню в спеціальних печах. Посуд виготовлявся двох типів: кухонний та столовий.

Також зародилися прядіння і ткацтво, завершилося формування технік обробки каменю.

